

مهارت‌های اجتماعی

افراد با دیگران خوب کنار آمده و دوست می‌شوند به این معنی است که "مهارت اجتماعی" خوبی دارند. افراد در حین ارتباط با یکدیگر، در مورد خودشان می‌آموزند، احساسات دیگران را در نظر گرفته و مهارت‌های اجتماعی خود را انکشاف می‌دهند.

داشتن مهارت‌های اجتماعی خوب برای همه مهم است. برای عضویت در هر گروهی - چه یک خانواده باشد، چه یک گروه دوستان یا حتی یک صنف در مکتب - داشتن مهارت‌های اجتماعی ضروری است.

مهارت‌های اجتماعی چیزی فراتر از رفتارهای خوب است. مهارت‌های اجتماعی خوب به افراد اجازه می‌دهد:

- توجه، محبت یا کمک نموده یا دریافت کنند.
- نیازها، احساسات و حقوق خود را به شیوه قابل قبول بیان کنند.
- ارتباط یا مفاهمه مؤثر داشته باشند.

مهارت‌های خوب اجتماعی اطفال را کمک می‌کند تا دوست پیدا کنند و با دیگر افراد جامعه ارتباط برقرار کنند.

برای اطفالی که ناشنوا هستند یا بخوبی شنیده

نمی‌توانند، مهم است که مهارت‌های اجتماعی خوب را انکشاف دهند. توانایی آنها در کنار آمدن با افراد دیگر به آنها کمک می‌کند تا کمتر منزوی شوند.

اطفال ناشنوا نیز مانند اطفال شنوا باید مهارت‌های اجتماعی خود را از طریق تماشا کردن و تعامل با افراد اطراف خود ارتقاء دهند. این به آنها کمک می‌کند تا کارهایی مانند رفتار احترام آمیز با افراد مسن، گرفتن اجازه برای استفاده از چیزهایی که متعلق به شخص دیگری است یا انتظار کشیدن برای شرکت در یک فعالیت را بیاموزند.

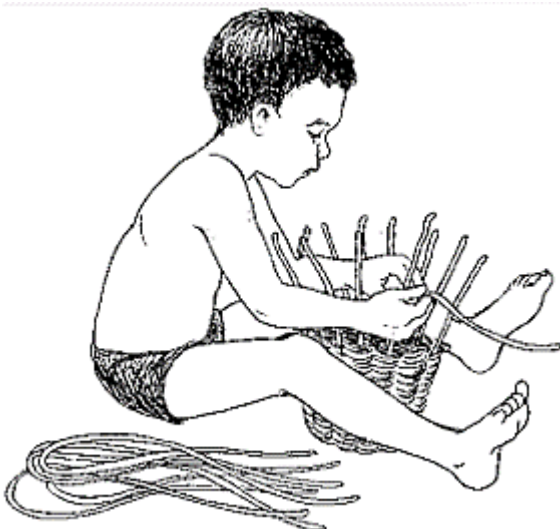
چگونه اطفال مهارت‌های اجتماعی را می‌آموزند

ما با مهارت‌های اجتماعی متولد نمی‌شویم. ما در زمان طفولیت به محض این که از موجودیت افراد دیگر آگاه می‌شویم، شروع به یادگیری آنها می‌کنیم. ما همچنان در جریان زندگی در طفولیت و بزرگسالی به یادگیری و استفاده از این مهارت‌ها ادامه می‌دهیم.

در ابتدا این مهارت‌های اجتماعی بسیار ساده هستند. یک نوزاد یاد می‌گیرد که لبخند مادرش را برگرداند یا طفل می‌آموزد که در جریان بازی به نوبت عمل کند. اما وقتی طفل بزرگتر می‌شود به مهارت‌های اجتماعی انکشاف یافته‌تری نیاز دارد تا با افراد دیگر کنار بیاید.

<p>۵ سالگی</p> <ul style="list-style-type: none"> • قوانین و نظریاتی مانند انصاف و درست و غلط را درک می‌کند. • احساسات زیادی را بیان می‌کند. • با دیگر اطفال بازی می‌کند. 	<p>۳ سالگی</p> <ul style="list-style-type: none"> • از کمک کردن در کارهای خانه لذت می‌برد. • خوش دارد که وقتی وظایف ساده را انجام می‌دهد، مورد تحسین قرار گیرد. • از احساسات افراد دیگر آگاه می‌باشد. 	<p>۲ سالگی</p> <ul style="list-style-type: none"> • وقتی نیاز به کمک داشته باشد از دیگران درخواست کمک می‌کند. • در کنار سایر اطفال بازی می‌کند. • از مواظبت کننده تقلید می‌کند.
--	--	--

رفتار "درست" برای طفل شما به سن او بستگی دارد. اگر انتظار بیشتری از طفل خود داشته باشید، هم شما و هم طفل شما ناراضی خواهید بود. اما اگر از طفل خود توقع بسیار کمی داشته باشید او مهارت‌های جدیدی را یاد نخواهد گرفت. برای کسب معلومات بیشتر در مورد این که چه زمانی اطفال مهارت‌های اجتماعی جدید را می‌آموزند به جدول انکشاف طفل در صفحه ۲۳۱ مراجعه کنید.

سعی کنید از نگرش خود نسبت به توانایی یک طفل ناشنوا آگاه شوید. آیا از او انتظار دارید کمتر از آنچه واقعاً توانایی دارد انجام دهد؟

اطفال مهارت‌های اجتماعی را قدم به قدم یاد می‌گیرند

همانند همه انکشافات، اطفال مهارت‌های اجتماعی را مرحله به مرحله یاد می‌گیرند. برای انکشاف مهارت‌های اجتماعی یک طفل باید از احساسات دیگر افراد آگاه شود و او باید یاد بگیرد که چگونه با دیگر افراد شراکت نموده و همکاری کند.

در ابتدا یک طفل در کنار سایر اطفال بازی می‌کند. این بدان معنی است که وقتی بازی می‌کند از بودن در کنار دیگران لذت می‌برد. اما در واقع با آنها بازی نمی‌کند.

سپس یاد می‌گیرد که با دیگران بازی

کند. او یاد می‌گیرد که اسباب بازی‌ها را به اشتراک بگذارد و بازی‌هایی را انجام دهد که در آنها باید همه همکاری کنند.

وقتی اطفال بزرگتر می‌شوند، نیاز دارند تا قوانین را درک کنند و بتوانند سلوک خود را کنترل نمایند.

با وجود اینکه کامل یک شیرینی می‌خواهد، اما یاد گرفته که آن را از ست طفل دیگری نگیرد.

در منزل

اطفال ابتدا با مشاهده رفتار والدین و اعضای خانواده با یکدیگر، مهارت‌های اجتماعی را یاد می‌گیرند. همچنان اطفال طرز تعامل اعضای خانواده با یکدیگر و گفتار و کردار آنها را کاپی می‌کنند.

بازی با اطفال دیگر

در حین بازی اطفال یاد می‌گیرند که دستورات را تعقیب کنند، همکاری نمایند، نوبت بگیرند و به اشتراک بگذارند. بازی به اطفال خردسال کمک می‌کند تا احساسات خود را درک کنند، از آنچه می‌توانند انجام دهند احساس غرور داشته باشند و احساس کنند که چه کسی هستند.

در جامعه

خوشحالم که برای جلوگیری
حشرات از مزرعه لوبیا به من
کمک نمودید.

آقای لویز، کدام
نوع حشرات بدتر
هستند؟

در جامعه خارج از خانه و اعضای نزدیک خانواده، اطفال می‌بینند که چگونه اطفال بزرگتر و بزرگسالان با یکدیگر صحبت، بازی و کار می‌کنند. این گونه است که اطفال راه‌های ارتباط با افراد خارج از خانواده خود را یاد می‌گیرند و در دنیای وسیعتری که به روی آنها باز می‌شود، اطفال یاد می‌گیرند که واکنش‌های متفاوت به موقعیت‌ها و روش‌های مختلف انجام کارها را تمرین کنند. آنها با کشف نقاط قوت و ضعف خود مهارت‌های اجتماعی را انکشاف می‌دهند.

ناشنوایی یادگیری مهارت‌های اجتماعی را سخت‌تر می‌کند

رومان، آن را بجایش بگذار. او از
تو نیست!

اوه، خیر است،
می‌تواند بگیرد.

نخیر، او باید بهتر
بفهمد!

اطفالی که می‌شنوند با گوش دادن به آنچه در اطرافشان می‌گذرد، چیزهای زیادی در مورد جهان می‌آموزند. بسیاری از مهارت‌های اجتماعی را که یاد می‌گیرند هرگز مستقیماً به آنها آموزش داده نمی‌شود، بلکه با گوش دادن به دیگران که با یکدیگر صحبت می‌کنند، انکشاف می‌یابند.

طفلی که به خوبی شنیده نمی‌تواند اغلب سخت‌تر از سایر اطفال یاد می‌گیرد که با افراد دیگر چگونه رفتار نماید. او رفتاری را که می‌بیند و دلایلی را که چرا مردم به شیوه خاص رفتار می‌کنند، درک نمی‌کند.

این امر بخصوص زمانی صدق می‌کند یک طفل ناشنوا و والدینش قادر نباشند تا بخوبی با یکدیگر ارتباط برقرار کنند. وقتی او بدرفتاری می‌کند، ممکن است برایش توضیح دادن این که چگونه باید رفتار کند دشوار باشد. او ممکن است ناامید شود و حتی بیشتر بدرفتاری کند. طفلی که زیاد بدرفتاری می‌کند ممکن است توسط دیگر افراد تنها بماند.

رومان یک دانه کیله می‌خواهد، اما او نمی‌داند که ابتدا مادرش باید قیمت آن را بپردازد.

یک طفل ناشنوا به کمک بیشتری برای یادگیری نحوه برقراری ارتباط، نحوه همکاری با دیگران و نحوه کنترل رفتار خودش نیاز دارد.

چگونه رفتار طفل خود را مدیریت کنید

ناشنوایی باعث رفتار بد نمی‌شود، اگرچه ممکن است این طور به نظر برسد. طفلی که نمی‌تواند به خوبی بشنود، عمدتاً از طریق رفتار خود ارتباط برقرار می‌کند - درست مانند طفل شنوا که مهارت‌های ارتباطی‌اش هنوز انکشاف نیافته است.

یاد بگیرید سیگنال‌هایی را تشخیص دهید که به شما می‌گویند رفتار مشکل دار در حال وقوع است.

اگر پدرام شنیده می‌توانست او از قیل گپ‌های مادر و مادر کلانش را می‌شنید و می‌دانست که به زودی آنجا را ترک خواهند کرد. در آن صورت او به چیزی که بعداً واقع شدنی بود، بیشتر آمادگی می‌داشت.

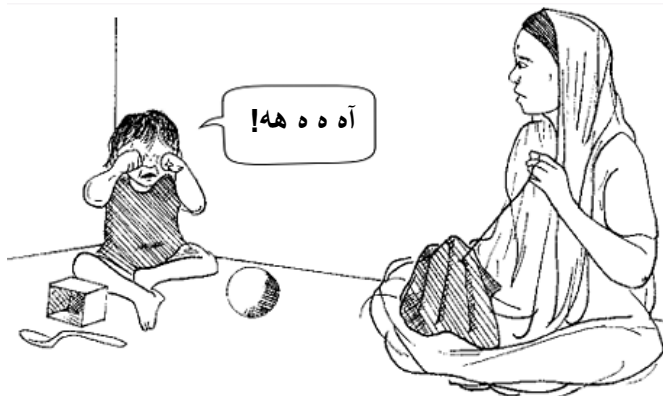
پدرام متعجب و ناراحت به نظر می‌رسد. او ممکن است به زودی شروع به گریه کند.

پدرام، ما همین حالا باید خانه برویم.

از آنجایی که پدرام به خوبی شنیده نمی‌تواند، وقتی مادر بزرگش به او می‌گوید که باید به خانه بروند، تعجب می‌کند. مانند پدرام اطفال ناشنوا در هر زمان غافلگیر شدن را تجربه می‌کنند.

والدین باید به نحوه رفتار طفلی که ناشنوا است یا خوب شنیده نمی‌تواند، توجه کنند. درک این که فرزندان با رفتارش چه چیزی را می‌خواهد با شما در میان بگذارد و یاد گرفتن این که چگونه انتظارات خود را به طفل انتقال دهید، صبر و حوصله‌مندی می‌خواهد.

اطفالی که شنیده می‌توانند آسانتر و در سنین پائینتر از اطفالی که شنیده نمی‌توانند، رفتار یا سلوک خوب را یاد می‌گیرند. اطفال ممکن است اوقاتی را پشت سر بگذارند که به هر کاری که والدین از او بخواهند جواب "نه" بگویند. این رفتارها می‌تواند برای خانواده طفل بسیار ناامید کننده باشد، اما اینها طبیعی است و معمولاً زمانی که طفل کنترل خودی را بهتر بیاموزد، از بین خواهند رفت.

برای طفلی که به خوبی شنیده نمی‌تواند آموختن کنترل خودی بسیار دشوارتر است. وقتی افراد نمی‌توانند با اطفال ناشنوا ارتباط برقرار کرده و مفاهیم نمایند، اطفال ناامید، ناراحت یا عصبانی می‌شوند. آنها نمی‌توانند بفهمند که چرا باید کارهای خاصی را انجام دهند یا در اطرافشان چه اتفاقی می‌افتد.

سعی کنید از شروع شدن مشکلات جلوگیری کنید

وقتی طفل شما بدرفتاری می‌کند، از خود بپرسید: "طفل من می‌خواهد به من چی بگوید؟"، "او به چی چیزی نیاز دارد؟". به یاد داشته باشید که رفتار فرزندتان یکی از راه‌های ارتباط یا مفاهمه او با شماست. از آنجایی که او نمیتواند با کلمات یا اشارات ارتباط برقرار کند، اغلب می‌خواهد با سلوک خود چیزی را به شما بگوید.

هرگاه متوجه شوید که چی چیزی باعث ایجاد مشکلات رفتاری می‌شود، شاید بتوانید از برخی از این مشکلات جلوگیری کنید. طفل شما ممکن است:

- نیاز به توجه داشته باشد. او ممکن است آموخته باشد که اگر رفتار بدی داشته باشد، توجه بیشتری به او جلب خواهد شد.
- احساس خستگی، گرسنگی یا ترس از چیزی داشته باشد.
- فهمیده نتواند که شما چی میخواهید. یا ممکن است او چیزی بخواهد اما نتواند آن را به اشتراک بگذارد تا شما متوجه شوید.
- از طرف یک طفل یا بزرگسال دیگری مسخره شده یا مورد آزار و اذیت قرار گرفته باشد.
- از رفتار طفل دیگری تقلید نماید.
- قادر نباشد که انتظارات شما را برآورده سازد. یا ممکن است در برابر محدودیت‌هایی که شما وضع نموده اید مقاومت کند یا به شما نشان دهد که نمی‌خواهد کاری را که شما می‌خواهید انجام دهد.

اگرچه ممکن است در بیشتر حالات بفهمید که چرا فرزندتان ناراحت می‌شود، اما اوقاتی وجود دارد که او هرکاری که شما بکنید ناراحت می‌شود. اما اگر بتوانید رفتار کودک را منحیث یک راه برقراری ارتباط با خود ببینید، ممکن است بتوانید به نیازهای طفل را قبل از تبدیل شدن به مشکل رسیدگی کنید.

چگونه محدودیت وضع کنید

حتی زمانی که طفل شما خوب رفتار می‌کند، مواقعی وجود دارد که باید به او بگویید "نه" و محدودیت‌هایی برای رفتار کودک تعیین کنید. این ممکن است برای ایمن نگه داشتن فرزندتان باشد یا به این دلیل که او بدرفتاری می‌کند یا از این سبب او می‌خواهد کاری را انجام دهد که شما نمی‌توانید برایش اجازه دهید. اطفال در سنین مختلف باید محدودیت‌های متفاوتی داشته باشند. محدودیت‌هایی را که تعیین می‌کنید با بزرگتر شدن فرزندتان و آموزش بیشتر او در مورد جهان تغییر می‌کند.

از آنجایی که طفل شما نمی‌تواند خوب بشنود، گاهی اوقات او نمی‌فهمد شما چه می‌خواهید. وقتی "نه" می‌گویید، یا به طفل خود می‌گویید که از او چی می‌خواهید تا انجام دهد، ممکن است مهارت‌های ارتباطی کافی برای درک او نداشته باشید. ممکن است فکر کنید که فرزندتان شما را نادیده می‌گیرد یا بدرفتاری می‌کند، درحالی که در واقع او نمی‌داند که چی را می‌خواهید که او انجام دهد یا انجام ندهد.

اینستا نمی‌فهمد که پدر برایش چی می‌گوید.

وقتی می‌خواهید رفتار طفل را محدود کنید یا کاری را که طفل انجام می‌دهد، تغییر دهید:

۱. به او بگویید. قبل از آن که "نه" بگویید، به دقت در مورد آن فکر کنید. وقتی "نه" می‌گویید باید در مورد آن قاطع باشید. اگر به فرزندتان اجازه دهید که با رفتار بدش نظر شما را تغییر دهد، آن وقت یاد می‌گیرد که برای رسیدن به خواسته اش رفتار نادرست داشته باشد.
یک دفعه که به طفل خود گفتید نمیتواند کاری را انجام دهد یا چیزی را داشته باشد، نباید فقط برای این که گریه او را متوقف سازید نظر خود را تغییر دهید.

سونیل جان، این عینک بابا است، این برای بازی نیست.

۲. منظور خود را به او نشان دهید.

۳. برای واضحتر ساختن درخواست از تصاویر استفاده کنید.

تصاویر خاصاً برای چیزهایی که تفهیم آنها مشکل است کمک می‌کنند - مانند این که چطور عملکرد یک طفل دیگران را متاثر می‌سازد.

۴. به او کمک کنید تا مطابق درخواست شما عمل کند.

اگر طفل ناشنوا در رابطه به درک خواسته شما مشکل داشته باشد، با انجام دادن آن منظور خود را به او نشان دهید.

راه‌های مدیریت رفتاری که به خوبی کار نمی‌کند

خانواده‌های دارای اطفال ناشنوا ممکن است با برخی مشکلات رفتاری مواجه شوند که ندانند چگونه با آنها برخورد کنند. آنها گاهی اوقات از راه‌حل‌هایی استفاده می‌کنند که در همان لحظه برای آنها مفید است - حتی اگر این راه‌ها به طفل در آموزش رفتار خوب کمک نکنند. در اینجا چند نمونه از مواردی آمده است که به خوبی کار نمی‌کنند:

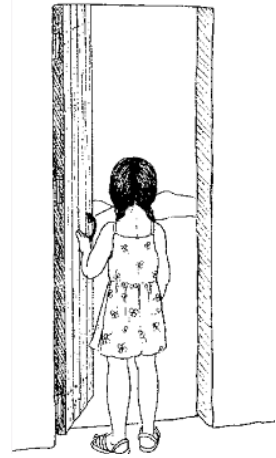

- استفاده از دستورات بدون توضیح دلایل آنها یا معنای آنها. این باعث می‌شود که طفل نتواند خودش تصمیمات خوبی بگیرد.
- تنبیه کردن طفل ناشنوا بیشتر از سایر اطفال. آزار جسمی می‌تواند طفل را افسرده و خشن سازد.

- اجازه دادن به ادامه رفتار نادرست طفلی که به خوبی شنیده نمی‌تواند بدون اصلاح آن. این باعث می‌شود که طفل از نظر اجتماعی بیشتر منزوی شود.

- نگه داشتن طفلی که به خوبی شنیده نمی‌تواند در خانه بیش از سایر اطفال. اینکار مانع انکشاف اجتماعی طفل می‌شود.

اگرچه این روش‌ها ممکن است در همان لحظه مؤثر به نظر برسد اما به طفل کمک نمی‌کند که چگونه بتواند رفتار خوبی داشته باشد یا چگونه با افراد دیگر تعامل داشته باشد.

همه والدین خوش دارند که اطفال شان رفتار خوبی داشته باشند و به عنوان اعضای پذیرفته شده در جامعه رشد کنند. برای آن که فرزندان کنترول خودی پیدا کند، کنترول خودی شما می‌تواند الگویی برایش باشد. به طفل خود نشان دهید که چی سلوکی باعث می‌شود یک نفر را فرد خوبی بسازد که دیگران با او زندگی کنند.

◀ چگونه به طفل خود در هنگام رفتار بد کمک کنید تا آرام شود

وقتی طفل شما بد رفتار می‌کند، او را به نقطه دیگری ببرید و از او بخواهید حدود ۵ دقیقه بنشیند (زمان کمتری برای یک طفل بسیار کوچک). اگر سعی کرد قبل از تمام شدن زمان آن محل را ترک کند، زمان را دوباره شروع کنید. او را تنها نگذارید. می‌توانید از یک "زمان تفریح" مانند این را استفاده کنید تا به طفل خود فرصت دهید تا در مورد رفتارش فکر کند و این که چگونه می‌تواند بهتر عمل کند. "تفریح‌ها" همچنان به شما زمان می‌دهد تا وقتی ناامید و ناراحت هستید، آرام شوید.

قبل از این که به او "تفریح" بدهید او را محکم نگه دارید و به او توضیح دهید که می‌خواهید چگونه رفتار کند.

عمر جان، لگد زدن برادرت اشتباه است. بیا فکر کنیم که چی راه دیگری وجود دارد که وقتی عصبانی هستی او حالت ترا درک کند.

وقتی آرامتر بود با او در مورد این که چرا به "وقت تفریح" نیاز است و این که چگونه رفتارش بر دیگران تأثیر می‌گذارد، صحبت کنید. همیشه به او یادآوری کنید که دوستش دارید، اما این طرز رفتار او را دوست ندارید. او را تشویق کنید تا در باره آنچه اتفاق افتاده و چرا گپ بزند یا اشاره کند و این که چگونه می‌تواند واکنش متفاوتی نشان دهد. به او کمک کنید بفهمد چرا به "وقت تفریح" نیاز دارد.

چه باید کرد اگر طفل شما کج خلقی دارد

مانند بسیاری اطفال خورده‌سال دیگر، عصبانیت طفل شما ممکن است به یک "کج خلقی" تبدیل شود. کج خلقی زمانیست که طفل کاملاً کنترل خود را از دست می‌دهند و چیغ می‌زنند، لگد می‌براند، می‌زند و یا گریه می‌کند. اطفالی که نمی‌توانند به راحتی ارتباط برقرار کنند معمولاً نسبت به سایر اطفال کج خلقی بیشتری دارند و ممکن است آرام ساختن آنها دشوارتر باشد.

برای شما مهم است تا جایی که می‌توانید آرام باشید. یک دقیقه وقت بگذارید تا تصمیم بگیرید چه کاری انجام دهید. در اینجا چند راه مفید برای مقابله با کج خلقی آمده است:

- وقتی کنترل خود را از دست داد سعی نکنید چیزها را برای او توضیح دهید. حالا وقت بحث نیست.
- به چیغ زدن و لگد زدن فرزندتان پاسخ ندهید، اما او را کاملاً تنها نگذارید. رفتارش ممکن است خودش را بترساند و برای امنیت به نزدیک بودن به شما نیاز دارد.
- طفل خود را لت و کوب نکنید، او را نیشگون نگیرید، او را شدید تکان ندهید و برسرش چیغ نزنید. اینکارها فقط باعث بدتر شدن عصبانیت و کج خلقی بیشتر می‌شود. اما اجازه ندهید او شما را بزند. شما می‌توانید او را بگیرید اما فقط برای جلوگیری از آسیب رساندن به خودش، آسیب رساندن به شما و یا جلوگیری از شکستن اشیاء.

- سعی کنید در هنگام کج خلقی حواس طفل را منحرف سازید. طور مثال، اگر وقتی چیزی را از طفل خود می‌گیرید شروع به چیغ زدن می‌کند، سعی کنید چیز دیگری را دوست دارد به او بدهید یا چیز غیرعادی را به او نشان دهید. این کار با اطفال خیلی کوچک بهتر جواب می‌دهد.

هرگاه می‌توانید، طفلی را که کج خلقی و عصبانیت دارد از همان موقعیت دور سازید.

اگر کج خلقی و عصبانیت در پاسخ به محدودیتی است که شما وضع کرده اید، اجازه ندهید رفتار فرزندان این محدودیت وضع شده را تغییر دهد. اگر تسلیم رفتار فرزندان شوید او میآموزد که با عصبانیت و کج خلقی می‌تواند به آنچه از شما می‌خواهد، دست یابد.

وقتی طفل شما در ملاء عام بدرفتاری یا کج خلقی می‌کند

هرگاه یک طفل در محلات عام سلوک بد داشته باشد، اگر می‌توانید طفل را بردارید و او را از آن موقعیت خارج سازید. سعی کنید آرام و بدون عصبانیت رفتار نمایید. او را از فروشگاه، از بازار و هر جایی که مشکل پیش آمده است، بیرون ببرید. اگر می‌توانید یک مکان خصوصی برای او پیدا کنید تا آرام شود. در صورت لزوم، از شخص دیگری بخواهید نزدش باشد تا شما کار خود را تمام کنید.

به نظر میرسد که نگه داشتن طفل در خانه آسانتر از تشویش مشکلات بد سلوکی وی در محلات عام باشد. اما برای همه اطفال مهم است که یاد بگیرند چگونه در محلات عام رفتار نمایند و بخشی از جامعه باشند.

اقدامات ما معلمان قدرتمندی هستند

مانند هر خانواده دیگر برای خانواده که طفل ناشنوا دارند بسیار مهم است که الگوی خوبی باشند. خانواده باید طوری رفتار کنند که دوست دارند طفل ناشنواي شان همانگونه رفتار کند و با توضیح دادن این که چه نوع رفتاری را دوست دارند طفل خود را تشویق کنند. اما الگو گرفتن و تشویق اطفال به رفتار خوب آسان نیست.

پرورش اطفال کوچک اغلب می‌تواند خسته کننده باشد و هنگامی که مشکل در ارتباط یا مفاهمه موجود باشد، آموزش نحوه رفتار به طفل بسیار سخت‌تر می‌شود. از آنجایی که ارتباط با اطفال ناشنوا دشوارتر است والدین و سایر مراقبان ممکن است از آنها ناامید شوند و آنها را بیشتر از اطفال شنوا بزنند یا به شدت تکان دهند. فصل ۱۴ را برای معلومات بیشتر در مورد کمک به والدین و مواظبت کنندگان ببینید.

برای مردم تغییر دادن شیوه تربیت اطفال مشکل است. اکثر مردم اطفال را به همان روشی تربیت می‌کند که خودشان در زمان طفولیت تربیت شده اند. اما وقتی ما در حالت خستگی زیاد از خشونت کار نگیریم، به طفل خود پیام قدرتمندی می‌فرستیم که آنها نیز می‌توانند خستگی شدید و ناامیدی خود را بدون خشونت تحمل کنند. در اینجا داستانی در مورد این که چگونه یک گروه از والدین تلاش کردند تا نحوه تربیت اطفال خود را تغییر دهند، آمده است.

والدین در مکزیک راه دیگری برای تربیت اطفال پیدا کردند

در اوکساکای مکزیک توسط یک کارمند اجتماعی و یک معلم یک برنامه کودکستانی برای اطفال ناشنوا آغاز شد. هر روز والدین با اطفال خود به این برنامه می‌آمدند. والدین با اطفال خود در فعالیت‌های این برنامه اشتراک کرده و از یکدیگر حمایت نمودند.

پس از مدتی، والدین به این موضوع توجه نمودند که هر چند وقت اطفال ناشنوا خود را می‌زنند یا به سختی تکان می‌دهند. آنها این موضوع را با کارمند اجتماعی در میان گذاشتند و تصمیم گرفتند که راه دیگری برای تربیت و انضباط اطفال شان بیابند. کارمند اجتماعی مفکوره "تفریح" را برایشان توضیح داد: دور ساختن طفل از موقعیت مشکل‌زا و آرام نشان دادن او برای مدت چند دقیقه.

والدین تصمیم گرفتند که اگر هر بار که طفل خود را می‌زنند یا به شدت تکان می‌دهند چند پیژو (واحد پول مکزیک) خودشان را جریمه کنند، کمک خواهد کرد تا لت و کوب را توقف دهند. آنها یک قطی خالی را در یک الماری گذاشتند تا پول جریمه را در آن بیاندازند. در ابتدا تقریباً هر یک از والدین یک مقدار پول را هر روز در قطی می‌انداخت. اما این جریمه‌ها به آنها کمک کرد تا قبل از هر زدن یا تکان دادن طفل، بایستند و فکر کنند.

زیبا به این کار عادت کرده است. من متوجه شده‌ام که او را زیاد می‌زنم، اما توضیح داده نتوانستم که چرا این اشتباه است. من هم در عین زمان همیشه عصبانی و ناراحت هستم.

ماریا همیشه اشیاء را از خواهرانش به زور می‌گیرد. آنها اجازه می‌دهند که این کار را بکند چون کوچک است. اما او بزرگتر شده می‌رود و باید بهتر فهمانده شود.

هر قدر که مفاهمه و ارتباط را بیشتر می‌آموزیم مشکل ما کمتر شده می‌رود. اما آموزش آن بسیار وقت می‌گیرد! من به سختی تلاش می‌کنم تا عصبانی نشوم.

همانطور که آنها روشهای جدید را امتحان نمودند و مهارتهای ارتباطی خود را بهبود بخشیدند، متوجه شدند که اطفالشان سلوک بهتری پیدا کرده اند. در آغاز آسان به نظر نمی‌رسید که بتوانند شیوه تربیت یا انضباط خود را تغییر دهند اما حالا تقریباً هرگز اطفال خود را نمی‌زنند یا به شدت تکان نمی‌دهند.

چگونه انکشاف اجتماعی طفل را افزایش دهید

من همیشه می‌خواستم که دقیقاً مثل خواهر بزرگم باشم.

من همچنان!

چند برادر و خواهر دارید؟

به طفل خود کمک کنید تا با بزرگسالانی که ناشنوا هستند یا بخوبی شنیده نمی‌توانند، شناسایی پیدا کنند. این کار به آنها کمک می‌کند تا بیاموزند که بزرگسالانی که شنیده نمی‌توانند، باز هم می‌توانند موفق باشند و همچنان به افزایش اعتماد به نفس و عزت نفس وی کمک می‌کند. اگر او ببیند که آنها همکاری می‌کنند، سوال می‌پرسند، پاسخ می‌دهند و ابراز احساسات می‌کنند، قوانین اجتماعی را می‌آموزد و مهارت‌های اجتماعی خود را انکشاف می‌دهد.

طفل خود را تشویق کنید تا مسئولیت پذیر و مستقل شود.

بسیار خوب کوفی. تو خودت اینکار را کردی!

طفل خود را کمک کنید تا از مهارت‌هایی که قبلاً دارد و در جامعه ارزشمند یا مفید است، آگاه شود. او را تشویق کنید تا این مهارت‌ها را بیشتر انکشاف دهد.

فاطمه می‌گوید که من به مادرم بسیار کمک می‌کنم. من هم برای مادرکلان چوب جمع کرده می‌توانم.

به طفل کمک کنید تا در مورد احساسات خود مفاهمه نماید

طفلی که نتواند در مورد احساسات خود صحبت کند چاره ندارد جز این که بجای ابراز آنها، احساسات خود را در عمل نشان دهد. او ممکن است وقتی احساس ناراحتی، عصبانیت یا خستگی داشته باشد لت و کوب کند، چیغ بزند یا لگد بزند زیرا راه دیگری را برای ابراز احساسات ندارد. اگر طفل شما اغلب خسته، بی ادب یا عصبانی است باید به او کمک کنید تا احساسات خود را به روش‌های دیگری بیان کند.

در پی فرصت‌هایی باشید که اشارات و کلماتی را برای هیجان‌ات شدید به طفل خود تدریس کنید. این به طفل کمک می‌کند تا هیجان‌ات خود را بشناسد و درک نماید. وقتی او این درک و شناسایی را پیدا کند، برایش آسانتر خواهد تا در مورد هیجان‌اتش صحبت یا اشاره نماید بجای آن که آنها را عملی کند.

جایزه سلوک خوب

وقتی طفلی رفتار یا سلوک خوبی داشته باشد، اطرافیان با او به خوبی رفتار می‌نمایند.

وقتی فرزند شما خوب رفتار می‌کند، او را تحسین کنید. طفل محبت و تأیید والدین و دیگران را می‌خواهد و رفتاری را تکرار می‌کند که مورد تحسین و توجه قرار گرفته باشد. چند توضیح مختصر در طور روز یا در آغوش گرفتن یا توجه به او، کمک زیادی به تشویق رفتار خوب خواهد کرد.

آموزش سلوک خوب به طفل ناشنوا به صبر و تلاش نیاز دارد. اما هنگامی که او شروع به انکشاف دادن مهارت‌های اجتماعی خود نموده و رفتار خوبی داشته باشد، برایش دوست پیدا کردن، پیوستن به جامعه و در نهایت رفتن به مکتب آسانتر خواهد شد.

آفرین، سبسی!

مادر سبسی را که
سعی می‌کند لباس‌های
خود را بشوید، تشویق
می‌کند.

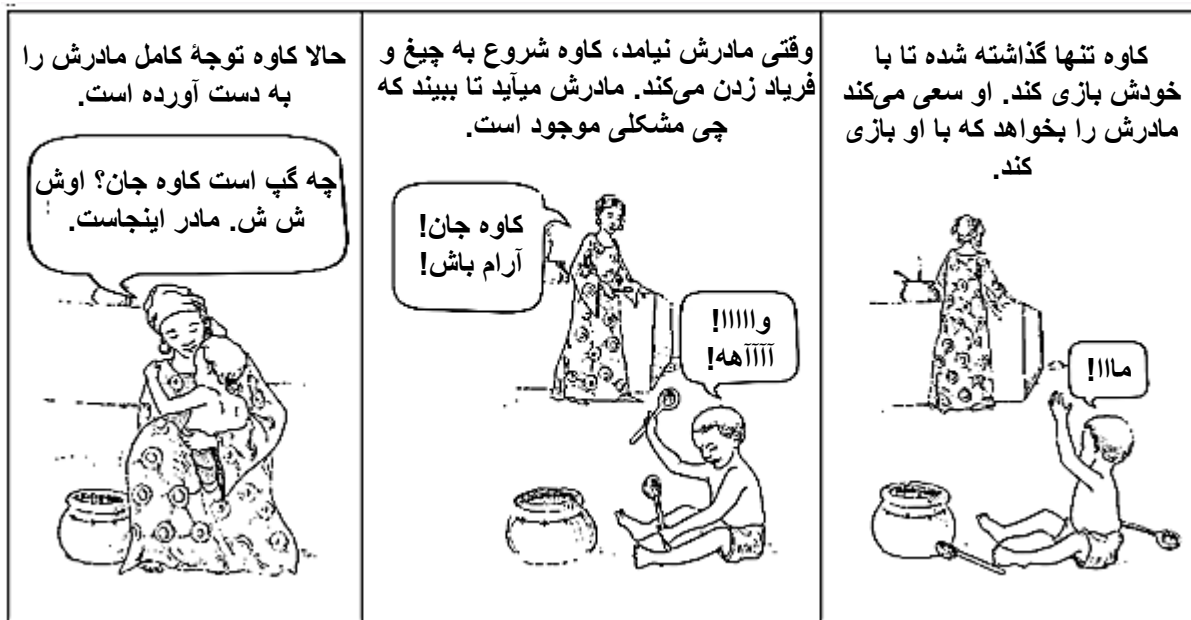

- وقتی کاری را به خوبی انجام می‌دهد او را تحسین کنید.

- سلوک خوب را در برابر رفتار مشکل ساز ترجیح داده و به آن جایزه بدهید. هنگامی که رفتار فرزندان را دوست دارید، لبخند بزنید یا با محبت او را نوازش کنید.

اغلب یک طفل از آن سبب به رفتار مشکل ساز ادامه می‌دهد که می‌آموزد با این رفتار چیزی را که می‌خواهد به دست می‌آورد. طورمثال:

سلوک و رفتار بد تشویق شده است.

اجتناب کردن از توجه وقتی کاوه ... و فقط زمانی توجه صورت می‌گیرد که کاوه شروه به داد و فریاد می‌کند...

اما اگر به طفل خود در زمانی که رفتار خوبی دارد توجه کنید و در صورت رفتار بد از آن امتناع کنید، می‌توانید به او بیاموزید که رفتار بد او را به آنچه می‌خواهد نمی‌رساند. طورمثال مادر کاوه آموخت که:

سلوک و رفتار خوب تشویق شده است.

و اجتناب از توجه وقتی داد و فریاد راه می‌اندازد...

توجه نشان دادن زمانی که کاوه خوب و آرام است...

اجازه دهید طفل بداند "چرا"

وقتی اطفال بدانند که "چرا" آن کار را انجام دهند، برای آنها آسانتر است تا چیزی را که از آنها خواسته می‌شود انجام دهند. از آنجایی که اطفال خوردسالی که به خوبی نمی‌شنوند ممکن است کلمات یا اشارات کافی برای درک "چرا" را یاد نداشته باشند، والدین اغلب آسانتر می‌دانند که فقط به آنها بگویند چی کاری انجام دهند. اگر اطفال ندانند که چرا باید کاری را انجام دهند، ممکن است ناامید شوند.

حامد، گفتم بازی را
بس کن و عجله کن!

حامد ممکن است بسیار
بر سرعت قدم‌هایش
بیافزاید اگر پدر بتواند
برایش توضیح دهد که
در خانه نان شب آماده
است و همه منتظر آنها
اند.

تغییر را آسانتر سازید

گذار (تغییر از یک فعالیت به فعالیت دیگر) می‌تواند برای بسیاری از اطفال خوردسال دشوار باشد. آنها ممکن است از رفتن از یک خانه به خانه دیگر ویا از توقف دادن بازی برای رفتن به حمام ناراحت شوند. آنها هنوز باید به کارهای روزمره عادت کنند. تا زمانی که یاد بگیرند توقع زنجیره از فعالیت‌های روزمره را داشته باشند و با آنها راحت باشند، اطفال ممکن است با روال عادی کارهای روزمره مشکل داشته باشند و زمانی که آنها با روال فعالیت‌های عادی روزانه عادت کردند، حتی یک تغییر کوچک ممکن است برای اطفال احساس ناامنی را ایجاد کند.

جمیل جان، وقت حمام
کردن است. من حالا آب
را گرم می‌کنم.

زمانی پذیرفتن تغییرات برای اطفال آسانتر است که بدانند چی انتظاری می‌توانند داشته باشند. گاهی اوقات تصاویر می‌توانند شما را در تفهیم نمودن گذارها (تغییر از یک حالت به حالت دیگر) کمک کنند. طورمثال اگر طفل شما در حال بازی است و زمان حمام کردنش فرا رسیده است، می‌توانید عکسی از او را در حال حمام کردن نشان دهید. بحث در مورد آنچه که تصویر تفهیم می‌کند می‌تواند به او این فرصت را بدهد تا برای تغییر آماده شود و ممکن است گذار را برای هر دوی شما آسانتر سازد.

برای آسانتر شدن بیرون رفتن به محلات عام، اگر قبل از رفتن به فرزندتان توضیح دهید که کجا می‌روید، ممکن است مفید باشد. طورمثال، می‌توانید سبد یا خریطه خود را برایش نشان دهید تا برایش کمک کنید بفهمد که بازار می‌روید.

به یاد داشته باشید – با بزرگتر شدن اطفال تغییر آسانتر خواهد شد.

به طفل خود کمک کنید تا تصمیم گیری را بیاموزد

یکی از مهمترین چیزهایی که اطفال باید بیاموزند این است که چگونه می‌توانند تصمیم بگیرند. اگر شما یا دیگران همیشه به طفل بگویید چه کاری انجام دهد، او تصمیم گیری خوب را یاد نخواهد گرفت.

بگذار ببینم که آیا پریسا می‌داند که می‌تواند نان گرد یا نان دراز را انتخاب کند.

توانایی گرفتن تصمیمات خوب به اطفال کمک می‌کند تا اعتماد به نفس پیدا کنند. اعتماد به نفس به آنها کمک می‌کند تا در فعالیت‌های جوامع خود اشتراک کامل داشته باشند و همچنان به آنها کمک می‌کند تا زندگی بهتری داشته باشند. هر زمانی که می‌توانید طفل خود را تشویق کنید تا در مورد چیزهایی که بر او تأثیر می‌گذارد، انتخاب‌های ساده داشته باشد. طور مثال، گاهی اوقات او می‌تواند تصمیم بگیرد که چی چیزی بخورد یا بنوشد، چی ببوشد، چی زمانی بخوابد یا انتخاب کند که چی کاری انجام دهد.

اگر طفل ناشنوا می‌خواهد تصمیمی بگیرد اما نمیتواند به شما بگوید که چی می‌خواهد یا چی دوست دارد، سعی کنید از او سوالاتی بپرسید تا به او کمک کند تا آنچه را که دوست دارد انجام دهد.

همه می‌توانند به انکشاف مهارت‌های اجتماعی اطفال ناشنوا کمک کنند

اطفال ناشنوا زمانی می‌توانند مهارت‌های اجتماعی خود را به بهترین وجه بیاموزند و تمرین کنند که بخشی از یک جامعه مواظبت کننده و دلسوز باشند و زمانی که به مکتب بروند. وقتی اطفال در یک گروه اجتماعی خارج از خانواده شروع به تعامل نموده و یک زمان را سپری کنند، جهشی بزرگ در انکشاف مهارت‌های اجتماعی خود انجام داده اند. برخی از جوامع دارای مراکز مواظبت از طفل یا کودکان هستند که در آن گروه‌هایی از اطفال می‌توانند باهم بازی کنند و بیاموزند. اطفال یاد می‌گیرند که توقعات در یک محیط گروهی متفاوت است. آنها یاد می‌گیرند که شریک سازند، نوبت بگیرند و در مورد احساسات دیگران فکر کنند.

به طفل ناشنوا کمک کنید تا در باره جهان بیاموزد

برای اطفالی که ناشنوا هستند یا به خوبی شنیده نمی‌توانند مهم است که رویدادهای اجتماعی را تجربه کنند، در فعالیت‌های روزانه شرکت کنند و در مورد آنها با خانواده و دوستان خود صحبت کنند. والدین، خواهران و برادران می‌توانند با بردن هرچه بیشتر کودک ناشنوا به محلات عمومی و به ملاقات اقوام و دوستان به این کار کمک کنند. شما می‌توانید از هر فرصتی استفاده کنید تا برای طفل آموزش دهید که همه امور در جامعه چگونه پیش می‌رود.

وقتی آب می‌آورید، چوب جمع می‌کنید یا وقتی به بازار، مکتب، مسجد، جشنواره‌ها، جلسات یا رویدادهای اجتماعی می‌روید، او را با خود ببرید. در طول مسیر، سعی کنید متوجه چیزهایی شوید که اطفال شنوا می‌توانند با دیدن بیاموزند. سعی کنید این موارد را با استفاده از اشارات یا کلماتی که هر دو شما می‌فهمید برای فرزندان توضیح دهید.

با این پول می‌توانی ۲ دانه بگیری.

با تماشای دیگران، اطفال می‌توانند با دنیای اطراف خود آشنایی پیدا کنند. آنها می‌توانند چیزهایی مانند این که چه کسی غذایی را می‌خورند پرورش می‌دهد و این که چگونه مردم در بازار خرید و فروش می‌کنند، بیاموزند.

به طفل خود کمک کنید تا روابط دوستانه خود را توسعه دهد

هر قدر اطفال بیشتر باهم بازی کنند، مفاهیم و توانایی کنار آمدن با دیگران اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. بسیاری از اطفال ناشنوا تنها و منزوی هستند. تاحدی دلیل آن این است که این اطفال مهارت‌های اجتماعی کافی برای ایجاد روابط دوستانه را نیاموخته‌اند. همچنان دلیل دیگر این بوده می‌تواند که اطفال شنوا نمی‌دانند که چگونه آنها را در جمع خود شامل سازند.

شما می‌توانید اطفال جامعه را که ناشنوا نیستند کمک کنید تا بفهمند چگونه با افراد شنوا داخل مفاهیم و ارتباط شوند. وقتی سایر اطفال بدانند که چگونه با اطفال ناشنوا ارتباط برقرار کنند، ممکن است تمایل بیشتری پیدا کنند که آنها را در بازی‌های خود شامل سازند.

ما می‌توانیم به جای گفتن کلمات "آماده" و "خارج" از علامات دست استفاده کنیم.

چون رینا خوب شنیده نمی‌تواند، بیایید یک بازی ای انجام دهیم که شنیدن در آن مهم نباشد.

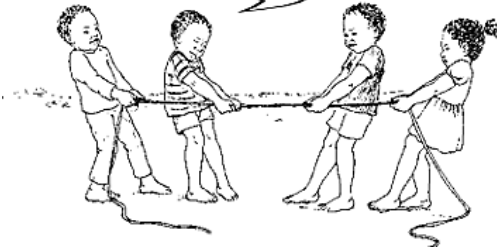
اطفال اغلب بازی‌های "تمثیلی یا تظاهری" را می‌سازند. اگر آنها یک طفل ناشنوا را شامل سازند، می‌تواند برایش کمک کند تا بفهمد در وضعیت یا موقف جدید چی انتظاراتی داشته باشد و چگونه رفتار نماید.

برادر و خواهر سلیمان بازی "دوکانداری" می‌کنند تا به او کمک کنند بفهمد در دوکان افراد چگونه رفتار می‌کنند و اشیاء چگونه خریداری می‌شود.

برای کمک به طفل خود که دوست پیدا کند و با سایر اطفال بازی کند، برایش کمک کنید تا از احساسات دیگران آگاه شود، شریک سازد و همکاری کند و قوانین را درک کند. او همچنین ممکن است برای مفاهیم یا برقراری ارتباط با سایر اطفال به کمک نیاز داشته باشد.

رینا بسیار قوی است! دفعه بعد من او را به تیم خود می‌خواهم.

سایر اطفال ممکن است از تلاش برای بازی با کودکی که قواعد بازی آنها را نمی‌داند خسته و ناامید شوند. آنها ممکن است شروع به کنار گذاشتن طفل ناشنوا از بازی‌های خود کنند. شما می‌توانید با نشان دادن شیوه‌هایی از بازی به اطفال شنوا که نیاز به گفتن کلمات نداشته باشند، کمک کنید. می‌توانید قواعد بازی را به فرزندتان توضیح دهید و به او نشان دهید که چگونه بازی کند.

"مهارت‌های اجتماعی" جامعه

هرچند آموزش دادن مهارت‌های اجتماعی برای اطفال بسیار مهم اند، اما اینکار به تنهایی کافی نیست. اطفال مهارت‌های اجتماعی را نه فقط از نحوه آموزش و رفتار ما با آنها می‌آموزند، بلکه از نحوه برخورد افراد در جامعه و محل خود نیز می‌آموزند.

وقتی به اطفال می‌آموزانیم که با اطفال ناشنوا رفیق باشند و به افرادی که متفاوت هستند احترام بگذارند، به آنها کمک می‌کنیم بفهمند که ما برای شفقت و مهربانی ارزش قایل هستیم. ما به آنها یاد می‌دهیم که کمک به دیگران یک مسئولیت همگانی است.

وقتی ما به اطفال آموزش می‌دهیم که باهم در یک گروه بازی کنند، ما آنها را کمک می‌کنیم تا بفهمند ما برای همبستگی و همکاری ارزش قایل هستیم.

اما باید باید به نصیحت خود باور داشته باشیم و با کردار خود الگو باشیم. اگر فرزندان ما ببینند که ما افرادی را که در بین ما هستند و توانایی‌های متفاوتی دارند، یا آنهایی را که متفاوت به نظر می‌رسند، یا آنهایی را که فقیر هستند نادیده گرفته و یا آنها را طرد می‌کنیم، درسی بسیار متفاوت از آنچه می‌خواهیم به آنها آموزش دهیم، یاد خواهند گرفت.

اگر می‌خواهیم اطفال ما یاد بگیرند که به خود و دیگران احترام بگذارند، باید آنها ببینند که ما این ارزش‌ها را عملی می‌کنیم. ما خودما باید به افرادی که متفاوت هستند احترام بگذاریم. همه ما همچنان باید برای ایجاد جامعه کار نماییم که از همه افراد استقبال و حمایت کند و بر ارزش‌هایی عمل کنند که برای ما مهم هستند.

وقتی ما به دیگران مهربانی و احترام داشته باشیم، اطفال می‌آموزند که مردم باید این طور با یکدیگر رفتار نمایند.